U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **M. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2014, č. j. MPSV-UM/15572/14/4S-MSK, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 3. 2017, č. j. 18 Ad 78/2014 - 93,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 10. 4. 2017 kasační stížnost, kterou napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) shora označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného, vydanému ve věci státní sociální podpory (příspěvek na bydlení).

[2] Stěžovatelka v ní požádala též o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud její návrh usnesením ze dne 27. 4. 2017, č. j. 3 Ads 107/2017 – 28, zamítl a současně stěžovatelku vyzval k doložení splnění podmínky povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, k čemuž jí stanovil lhůtu dvou týdnů od doručení usnesení. Součástí usnesení bylo též řádné poučení o tom, že pokud stěžovatelka uvedené výzvě nevyhoví, bude její kasační stížnost odmítnuta.

[3] Usnesení bylo stěžovatelce z důvodů na straně držitele poštovní licence (opakované ztracení zásilky) prokazatelně doručeno až dne 9. 8. 2017 (viz doručenka připojená k usnesení). Lhůta dvou týdnů určená stěžovatelce k předložení plné moci udělené advokátovi tak počala běžet dne 10. 8. 2017 a uplynula dne 23. 8. 2017 [srov. pravidla o počítání lhůt obsažená v § 40 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Stěžovatelka nicméně na výzvu soudu nikterak nereagovala a splnění

podmínky povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti ani do dnešního dne nedoložila.

[4] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s., v řízení o kasační stížnosti „[s]*těžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*“

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. „[n]*estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*“

[6] Stěžovatelka byla řádně vyzvána k doložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti a poučena o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však splnění podmínky povinného zastoupení ve stanovené lhůtě nedoložila. S ohledem na uvedené, Nejvyšší správní soud konstatuje, že i přes výzvu stěžovatelka neodstranila nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti; soud proto její kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož přiměřeně platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 7. září 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu